

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

Nabna-Brydlup uti Kraakalund.

(Denne er en meget gammel og bekjendt Vise. Den er skreven,
som det synes, i Sogns Dialect.)

V box 8 : 236

Christiania.

Trykt i det Wulfsbergske Bogtrykkerie af N. Hviid.

1887

167/5265g

(Lr 188)

Lante Duster i Kraakalund,
Der æ so fagar ein By;
Udla di Djur i Væra æ,
Di sankjast deruti.
Bjonnann han æ yppast Kar uti Skogjen.

Bjonnann sat uti Bakkje,
Aa maangt so monna han hugsa;
Eka æg svoima den breie Fjor,
Baat da værta mi Bupi.
Bjonnann vidste sæg ingjan Raa uti Skogjen.

Saattan hæve æg den heile Nat
Mæ Graat aa illa Laat;
Sote Halvar! læne mæg Skuta di,
Mæg hær set ingjen Baat.
Eg æ boen te Brydlupsgear uti Skogjen

Eg æ boen te Brydlupsfær
Uti Nabna; Bur;
Nabnin ska han Brurgom væra,
Trana væra hans Brur.
Eg ska væra Rjokameister i Skogjen.

So kom Ulvin loupande,
Spodda sæg so ein Pil;
Gjæva ville æg einqvæ Got,
Eg va tværtova ein Ril.
Ihi æg ska væra Klokkar uti Skogjen.

Rjotmeisa kom ho sykande
Mæ ein vesal Molle Rjot;
Daa laa ho te Gjestebu,
Dæ smak hadle söt;
Rjatmeisa ho va Tjenspika i Skogjen.

Jasin kom han berrande,
Datt han paa si Raasa;
Han skunda sæg te Brydlupsгар,
Han houra Eikhodna blaasa.
Eikhodn blaasa i Luren uti Skogjen.

Narrin fur' onde Bjærkeroot,
Fand ei vesla Mak;
Dan so skjænte han Brurgommen,
Han sek go Læn aa Lak.
Narrin han va Kofferas uti Skogjen.

Ein feit Smørklak bar Hona fram,
Ho va deira Koffarus,
Dan laante ho mæ sæg heima te;
Kjættø ga ein Mus.
Kjættø ho va Dyræskjættar i Skogjen.

Houken ga ein Rjukling,
Da stal han so ei Tjov,
Kraako svaaraa: Staala Kost
Hæva me intje behov.
Brurgommen sa: os vantast Kost uti Skogjen.

Hanen ga ein Fladderleiv,
Kom uttov Stabbur,
Spendto, sparko, gjor' sæg te,
Gool ein Kuffalur.
Han va deira Sangmeisar uti Skogjen.

Spurbin skulle han Drikka Kaffe,
Da laag di haanom paa;
Fand han sæg eit Maltekoda,
Dar gjore han Mondgot paa.
Spurven va han Mondgotsmand uti Skogjen.

Ein söt Mjælkfjæs paa deira Fat
Dan monna Svåla bringa,
Dan kjøbte ho to ein Dank ju Mat,
Di tofe mæ qva di finga.
Svåla ho va Brurpika uti Skogjen.

Suggo ga eit Kamshaave,
Komperuta aa Supa,
Havrasupa aa Kinnakling,
Skaatadrik aa Blanda.
Der vaa baate Sup' aa Syre i Skogjen.

Nævin ga ein Lepsakling,
Levrakling aa Gumba,
Levrakaka, Kalvadans,
Kjæisa, Ost aa Dravla.
Njømmesol aa Mossfebrim i Skogjen.

Korsbrø, Krabetta, sote Brø,
Git te Brydlupsгар,
Kognakaka, Levrakling,
Kjæisa, Ost aa Rav,
Da ga Gjeita Borristlikkar i Skogjen.

Knosst, Tvibryggje aa Brænnevin,
Kroume, Dravle aa Graut,
Da ga Lerkje Sangefugl;
Goufjen ga et Rout.
Goufjen va Almondgotsmand i Skogjen.

Uloin sto i Kjerfolk,
Støe sæg paa si Svær,
Slaar han sæg i Strande nær;
So fager ein Fuglesær;
Han sjaar Trana trinande i Skogjen.

Han sjaar Bruro trinande
Mæ si hoga Bein;
Heigra mæ si lange Hals
Bar henna Leiasvein.
Steindolpen buldru paa Troommen i Skogjen.

Da va mykjan Glira,
Halva meira Gamma;
Uloin skul han Klokkar væra,
Han kun' intje ringje te samma.
Ræven va den trækaste Kar i Skogjen.

Soujen va deira Føringmand,
Kadla va han te Præst,
Gjef han sæg i Kjerfjo ind,
Las so vakker ei Lært.
No took paa aa qvelbast uti Skogjen.

No took paa aa qvelbast,
Dei kun' intje længar bia;
Dei skunda sæg te Brydlupsæg,
Magjen bar paa aa svia.
Dei gjore so ei Sluffing uti Skogjen.

Jasin ntaav si Driftigheit
Jef han sæg ein Brann,
Skout han sæg trei Stykkjer av,
Daa ræddas qvæ ein Mann.
Han gjore so ei Juyssag uti Skogjen.

Brurgommen took si Bruer mæ sæg,
Sætte sæg i Høgsæte;
Medlo huro Gjæste
Yppast stor Skitlate;
Daa pa alt om Høgheita uti Skogjen.

Spurvin sætta sæg Manna høgst,
Han tyktest ei væra liten;
Kjotmeisa borte ho haanom næst,
Aa sætte sæg op i Brikjen.
Gaasa ho va Klebekaana i Skogjen.

Skjora fulla ho skjenta
I mykjen Manna traang;
Ho kunne sæg intje paa Golva snu,
Ehi Vælla væra for laang.
No beit Mondgot kort paa i Skogjen.

Uglo drog ut Laskhatje,
Borte ho sve Bore;
Hogga ville ho Kjotmeisa,
Kjotmeisa took te Dre:
Di Skitlaat mæg findst ret om i Skogjen.

Uloin drog utur Sølverskaal,
Sloe han hedna moot Gols;
Jnd so kom han Bamsebonne:
Eg trur, du raar dæg sjol.
Vor Herreste Sammen! holt mæg intje i Skogjen.

Jnd kom Kraaka hoppande
Mæ si svartta Hætta:
Sitje no adle heil aa sæl,
E di no able mætta?
Vil di braat hall' aa æta i Skogjen.

